سرآمد تحلیل می‌دهد؛

واکاوی چالش‌های جدی شبکه حمل و نقل ترکیبی

بازرگانان به دنبال بازنگری در سرمایه‌گذاری‌ها و مسیرهای تجاری

۳

سرآمد گزارش می‌دهد؛

ناهماهنگی دستگاه‌های مرز «پرویزخان» در دروازه تجارت ایران با عراق

۸

دوشنبه-۱۱ خرداد ۱۴۰۵-سال دوازدهم- شماره ۲۵۰۰ - قیمت: ۱۵۰۰۰۰ تومان

www.eghtesadsaramad.ir

saramad.darya

@Eghtesadsaramad

مقاله

«معامله‌ژئوپلیتیک» کریدور چابهار در برابر حقابه هیرمند

امید ایرانی

۲

یادداشت

لزوم بازتعریف راهبرد معادلات حمل‌ونقل و تجارت دریایی ایران

علی ضیائی - در شرایطی که تحولات امنیتی و ژئوپلیتیکی اخیر، نگاه‌ها را بار دیگر به اهمیت خلیج فارس معطوف کرده است، بررسی ظرفیت‌های مغفول این منطقه نشان می‌دهد که ایران می‌تواند با تغییر رویکرد و بهره‌برداری هوشمندانه، نه‌تنها از عواید عبور کشتی‌ها، بلکه از توسعه اقتصاد دریا و ایجاد هاب‌های بندری و مالی، درآمدهای چند میلیارد دلاری جدیدی کسب کند؛ فرصتی که همزمان با کاهش برتری لجستیکی برخی رقبای منطقه‌ای و تغییر معادلات قدرت در خلیج فارس، بیش از هر زمان دیگری پیش روی کشور قرار گرفته است.

تحولات اخیر در منطقه خلیج فارس بار دیگر اهمیت این پهنه آبی را به‌عنوان یکی از حیاتی‌ترین کانون‌های ژئوپلیتیکی و ژئواقتصادی جهان برجسته کرده است. خلیج فارس نه‌تنها یکی از اصلی‌ترین شریان‌های انتقال انرژی و تجارت دریایی جهان به شمار می‌رود، بلکه در صورت بهره‌برداری هوشمندانه، می‌تواند به موتور محرک توسعه اقتصادی ایران در دهه‌های آینده تبدیل شود. با این حال، بخشی از ظرفیت‌های این منطقه طی سال‌های گذشته به دلیل غفلت یا ملاحظات سیاسی بلااستفاده مانده و بخش دیگری نیز اساساً در شرایط پیشین امکان فعال‌سازی نداشته است.

واقعیت آن است که شرایط جدید منطقه، هرچند در بستر بحران شکل گرفته، اما فرصت‌هایی تازه را پیش روی ایران قرار داده است؛ فرصت‌هایی که می‌تواند به تقویت موقعیت راهبردی کشور در یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های تجارت جهانی منجر شود. ایران پیش از وقوع جنگ اخیر، به‌ویژه به دلیل ملاحظات سیاسی و تلاش برای حفظ مناسبات با همسایگان جنوبی خلیج فارس، از اعمال کامل برخی حقوق حاکمیتی خود در تنگه هرمز خودداری می‌کرد. اکنون، اما تحولات جاری شرایطی متفاوت ایجاد کرده...

صفحه ٤

بانوشتاری از:

«۲۵۰۰» از آگاهی تا مرجعیت رسانه‌ای - فیروز اسماعیلی نژاد

«لنگرگاه ۲۵۰۰» سکان به سمت «ایران دریایی» - مهدی دهدار

بی‌ادعاترین رسانه در بحران‌ها - مرتضی فاخری

۲۵۰۰ شماره؛ سند پایداری «سرآمد» در دریای طوفانی رسانه - حمیدالماسی نیا

ویژه سرآمد ۲۵۰۰ برای سرآمد

به بهانه انتشار شماره ۲۵۰۰ روزنامه سرآمد؛

بی‌ادعاترین رسانه در بحران‌ها

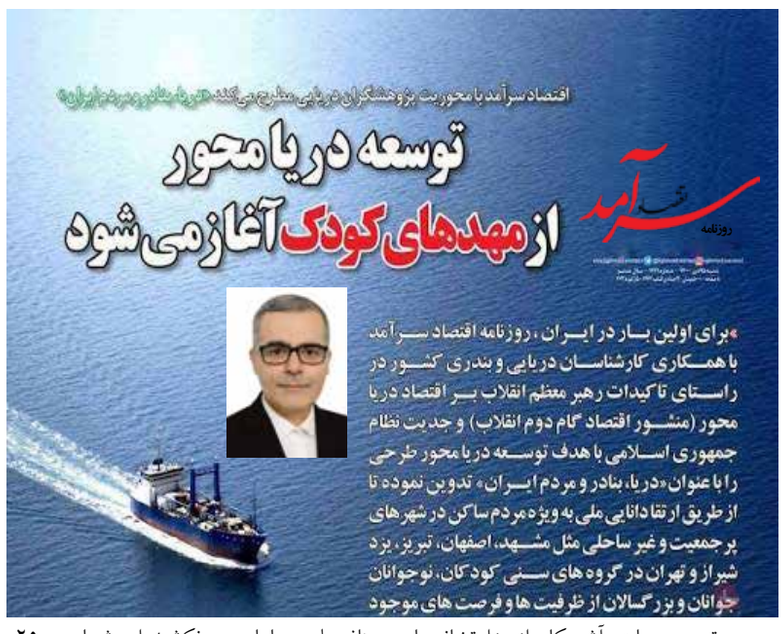

مرتضی فاخری - در روزگاری که تیتر خبرها از تورم و گرانی و بی پولی می لرزد و بسیاری از مطبوعات برای ماندن در گرداب اقتصاد بیمار دست و پا می زنند، انتشار شماره ۲۵۰۰ یک روزنامه، خود به خود یک رخداد است. اما وقتی آن روزنامه، «اقتصاد سرآمد» باشد و تمام این سال ها را در مسیری پر پیچ و خم و تقریباً ناشناخته قدم برداشته باشد، دیگر این رخداد به یک حماسه تبدیل می شود. حماسه ای خاموش، بی ادعا و ماندگار. از شماره یک تا ۲۵۰۰، راهی طولانی و نفس گیر، پر از فراز و نشیب هایی که جز اندکی از اهالی رسانه و دریا، کسی از عمق آن آگاه نیست. اقتصاد سرآمد امروز تنها یک نشریه نیست؛ شناسنامه ای است از تلاش بی وقفه برای آباد کردن سرزمینی که همواره پشت کرده به پشت هزارتوی کویری خود، و آن سرزمین، کرانه های نیلگون جنوب است، از خلیج فارس تا دریای عمان.

و چه افتخاری فراتر از این که این روزنامه، تنها رسانه مکتوب تخصصی در حوزه دریا و اقتصاد دریامحور در سراسر ایران است؟ در روزهایی که همه از اقتصاد دریا محور حرف می زنند و شعار می دهند، اقتصاد سرآمد سال ها پیش از این شعارها، چراغ راه را برافروخته بود. پیش از آنکه «گام دوم» و «سیاست های توسعه دریامحور» بر سر زبان ها بیفتد، ستون های این روزنامه مملو از تحلیل و نقد و پیشنهاد بود برای مردمی که هنوز نمی دانستند بندر چیست، صادرات و واردات دریایی چه تفاوتی با هم دارد، سواحل مکران کجاست و چرا آینده کشور به این آب ها گره خورده است. این روزنامه به تنهایی یک دانشگاه سیار بود. به تنهایی صدای بی صدایان اسکله ها، کشتی ها، بندرگاه ها و قایق های کوچک صیادی. جایی که مدیران صنعتی، دانشجویان علوم دریایی، نمایندگان کشتیرانی بنادر، و حتی جوانان علاقمند از دورافتاده ترین مناطق این کشور، در آن اشتراک دانایی داشتند.

اما بیایید روراست باشیم. این راه، همواره با گل و سنگ همراه بوده. در کشوری که تیراژ مطبوعات تخصصی هر روز برای نفس بعدی جان می گیرد، اقتصاد سرآمد چه دردها که نکشید. نبود کاغذ که معمول ترین مشکل بود، و گاهی آن چنان نایاب می شد که مدیرش ناچار بود از خط قرمزها بگذرد تا یک برگ سفید برای چاپ پیدا کند. مشکلات چاپ، قوانین سخت و بعضاً بی منطق مطبوعاتی که نفس رسانه های مستقل و مؤثر را می برد، و از همه مهم تر، بی حمایتی آشکار. از وزارتخانه ها و نهادهایی که در تئوری باید تا پای جان پشتیبان چنین رسانه ای باشند، عملاً نه حمایتی شد، نه پشتیبانی. بعضاً کسانی که باید مصاحبه اختصاصی می دادند، پشت پرده این رسانه را هدف می گرفتند و سرمایه دارانی که ادعای توسعه دریایی داشتند، نه تنها پولی برای تبلیغ ندادند، که با نگاه غرض ورز به رسانه ای که گاهی اشتباهاتشان را برملا می کرد، راه را برایش تنگ تر کردند.

در چنین شرایطی، ماندن یک معجزه است. ماندن تا شماره ۲۵۰۰، یعنی عبور از توفان های سهمگینی که کشتی های بسیار بزرگ تر از این را غرق کرده اند. پشت این معجزه، یک نام کم رنگ اما اثری پررنگ نقش بسته است: آقای فیروز اسماعیلی نژاد. مدیریتی که هرگز ادعای قهرمانی نداشت اما سکان کشتی را در سهمگین ترین امواج رها نکرد. او با همه فشارها، بی پولی ها، ناامیدی ها و حتی تحقیرها، نه تنها روزنامه را تعطیل نکرد، که کیفیت و تخصص آن را روز به روز بالاتر برد. کسی که می توانست با یک امضای ساده، پرونده مطبوعاتی خود را ببندد و به کار آسان تری روی آورد، اما خستگی را به جان خرید، شب های متمادی را در چاپخانه ها به صبح رساند، شخصاً برای تأمین کاغذ از این در به آن در دوید، و هیچ گاه از خط قرمز حرفه ای خود یعنی بی طرفی، دقت و دفاع از منافع ملی دریا پای پس نکشید. این شماره ۲۵۰۰، مرهون ایستادگی مردی است که باور داشت «اگر روزنامه ای نباشد که مدام از دریا بگوید، یک روز همه فراموش می کنند که ما یک هزاران کیلومتر مرز آبی داریم.»

امروز که این شماره تاریخی منتشر می شود، نه فقط باید به گذشته افتخار کرد، که باید به آینده امید داشت. امید به اینکه بالاخره روزی برسد که دریا از حاشیه به متن بیاید و روزنامه ای مثل اقتصاد سرآمد به جای جنگیدن برای بقا، فرصت بالندگی و توسعه پیدا کند. امید به اینکه جوانان این سرزمین با خواندن این روزنامه، از دریادلان و اقتصاددانان حوزه دریا پیشی بگیرند و اقتصاد کشور واقعاً به سمت دریا متمایل شود. و امید به اینکه آقای اسماعیلی نژاد، آن قدر انرژی و پشتکار داشته باشد که شماره ۵۰۰۰ را هم ببینند.
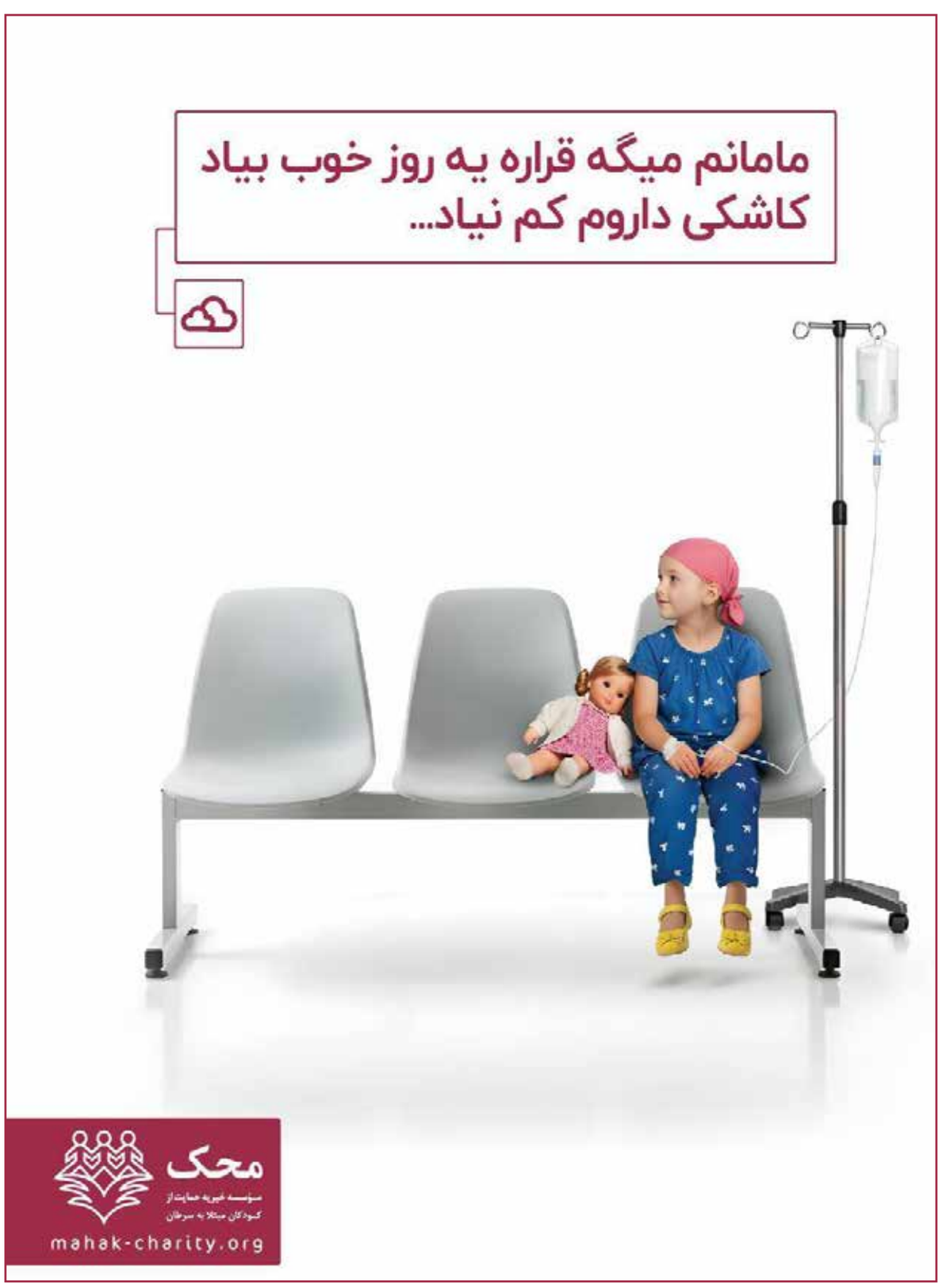
این یادداشت، فقط یک تبریک ساده نیست؛ ادای احترامی است به یک جهاد خاموش رسانه ای. آفرین بر اقتصاد سرآمد به خاطر ۲۵۰۰ شمارگی پُردرد و پرشکوه. آفرین بر تیمی که در سخت ترین شرایط، پرچم آگاهی را برافراشته نگه داشت. و آرزوی بهترین ها، برای فردایی که کرانه های ما غرق در آبادانی است و رسانه ای که همیشه کنارمان بود، سرآمد همه رسانه های دریایی. تا شماره های بسیار بسیار دور.